

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

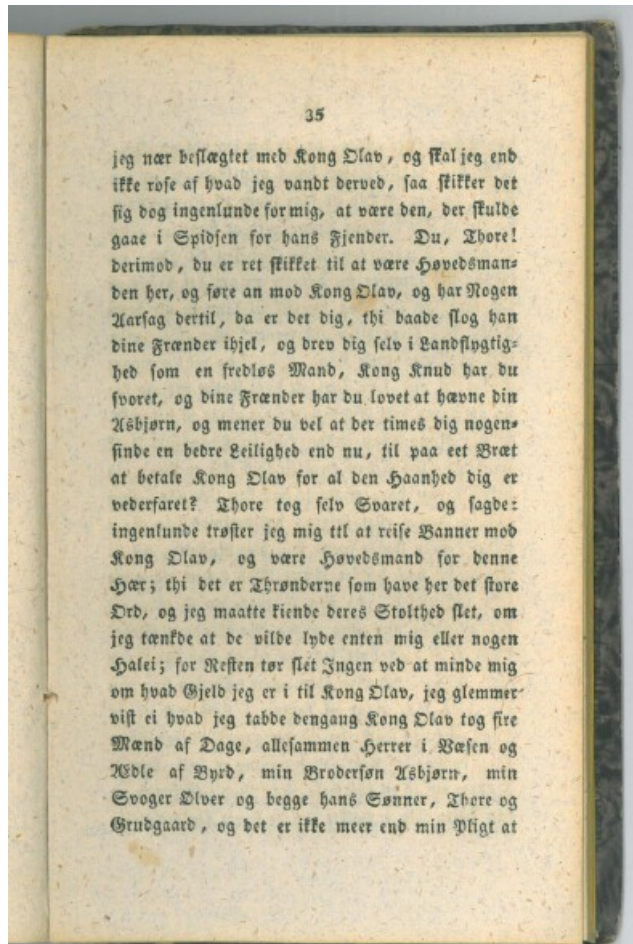
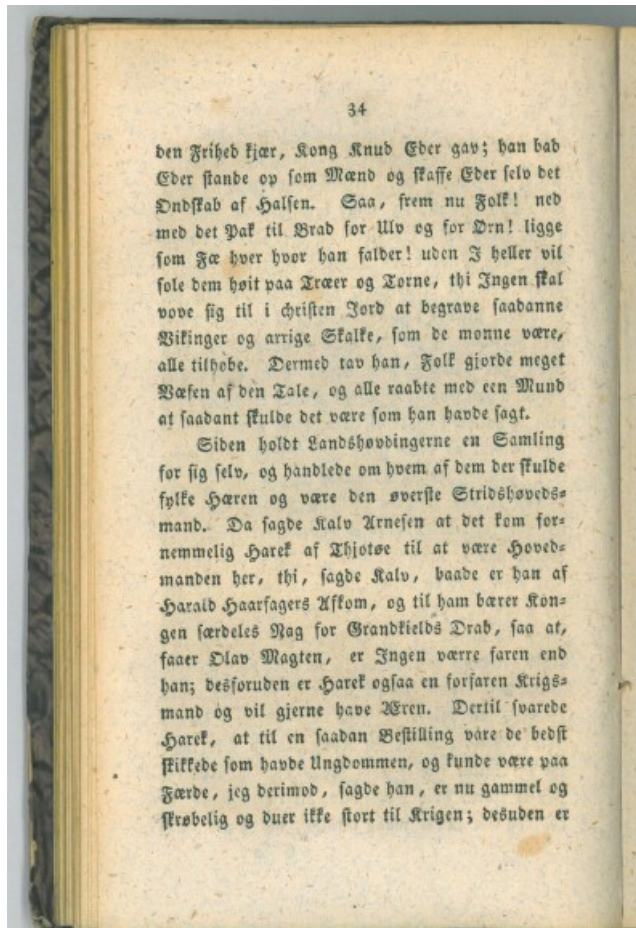
Titel: Udrag fra Prøver af Snorros og Saxos Krøniker i en ny Oversættelse samt et Ord til Danske og Norske

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 34. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_255-txt-shoot-idm1597/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

hævne dem alle. See, derfor har jeg udsøgt ellers af de raffeste Karle jeg har i min Gaard, og jeg skulde haabe, at kan vi faae Ram til Kong-Dlav, da skal vi ikke bemøde Andre med at staae for hans Sværd. Derpaa tog Kalv Arnesen til Orde og sagde: det kommer nu derpaa an om det Værk vi har taget os for, og hoortil vi samlede alt dette Folk, skal blive til et Narreværk eller ikke; men skal vi staaes med Kong Dlav, da vil der noget Andet til end som saa, at hver skyder Skjold for sig og Faren paa Andre, thi det maae vi betænke, at har Kong Dlav endog Lun en Haandfuld Folk imod os, saa er han en Helt som ikke er slyge, og de Folk han har, er Karle han kan lide paa, som hoerken blune eller sveigte; har derimod selv vi, i hvem Hæren skulde spile sig, lidt Rystelse; vil vi ikke støtte paa Folket, sætte Mod i dem og gaae selv i Spidsen, da kan I troe om I vil, at det vil falde alle vore Helte paa Sinde at Staal bider Kjød, og hver seer da til at han kan hytte sig. Utsaa, vor Krigshær maae være saa stor som den vil, saa, naar vi komme i Kæst med Kong Dlav og hans Folk, da vil der gaae Syn for Sagn at vi komme til Kort, med mindre vi selv, som er Ophavsmænd til det Hele, har Mod i Bringen og kan sætte Ild i Folket saa de styre samdrægtelig

frem. Kan det ikke see, da gjør vi bedst i intet Slag at vove, og vel kan jeg ikke vide om det just skulde være saa sikkert at stole paa Kong Dlav's Misfandhed, eftersom vi synes han var haard at bede da vi havde mindre forbrudt end nu i hans Dine, men det veed jeg nok, at eftersom han statter Folk i sit Følge, blev der vel Raad for mig, hvis jeg bad om Raade. Vil I nu derimod som jeg, da skal du, Svoger Thore, og du Harek, gaae ind og staae ved Hovedbanneret som vi vil alle være lige gode om at reise og følge. Lad os saa med Raafhed og Dærøhed sætte i Værk hvad vi toge os for, og føre Bønderne saaledes an at de ingen Banghed mærke os af, thi da først faaer Almuen Mod i Brystet, naar vi gaae og fylke med glade Ansigter og muntre dem op. Der nu Kalv havde saaledes talt, og sagt sin Mening, da gavede alle hans Ord Magt og sagde at Kalv skulde raade for det Hele, de vilde alle kjende ham for Hovedsmand og tage Stabe hvorfomhelst han sandt for godt at tilfuge.

Saa reisde da Kalv Arnesen Banneret, og forordnede til dets Bægt sine egne Huuskarle og Harek af Thjotse med samt hans Tjenerkæb; Thore Hund med sine Karle stod i Spidsen foran Banneret, og havde hos sig paa begge Sider et udsøgt

